

شود. در گزارش روانشناختی به جای استفاده از اصطلاحات انتزاعی بهتر است از توصیف‌های رفتاری عینی استفاده شود. همچنین روانشناس زمانیکه اطلاعات و داده‌های زیادی در مورد آزمودنی دارد، باید از میان آنها دست به انتخاب بزند و تنها حوزه‌ها و اطلاعاتی را مورد توجه و بحث قرار دهد که با هدف گزارش رابطه مستقیم و بیشتری دارد.

چهارچوب گزارش روانشناختی

در حالیکه چهارچوب گزارش روانشناختی تنوع قابل ملاحظه‌ای دارد، ترکیبی از اطلاعات پایه و اساسی بشرح زیر، می‌تواند اهداف بالینی یک گزارش جامع روانشناختی را به منظور تشخیص، توصیف، تبیین و پیشنهادات درمانی را تأمین نماید.

1. Identifying information	۱. اطلاعات شناسایی کننده
2. Reason for referral	۲. علت ارجاع
3. Presenting problems	۳. مشکلات موجود
4. Relevant history	۴. تاریخچه مربوط
5. Behavioral observation	۵. مشاهدات رفتاری
6. Test results and interpretation	۶. نتایج آزمون و تفسیر
7. Summary and conclusion	۷. جمع‌بندی و خلاصه نتایج
8. Recommendation	۸. پیشنهادها
9. Appendix: Tests given and obtained scores	۹. ضمایم، نمرات حاصله و جداول مربوطه

۱- اطلاعات شناسایی کننده

شامل نام، نام خانوادگی، سن، جنسیت، تحصیلات، وضعیت تأهل، تاریخ، محل اجرای آزمون و همچنین اطلاعات مختصری درباره تشخیص قبلی بیمار در صورتیکه موجود باشد و نیز هر گونه داده و اطلاعات مهمی که در شناخت بیمار کمک نماید در این قسمت ارائه می‌گردد.

۲- علت ارجاع

مفید است که به اختصار هدف و مقصود ارزیابی بیان شود و در صورت نیاز، روانشناس می‌تواند به مراجع کمک نماید تا علت ارجاع خود را دقیقاً مشخص نماید، پرسش ارجاعی، دلیل و علت ارزیابی، حوزه‌ها و موضوعهای مورد بررسی را کاملاً مشخص می‌نماید: علت ارجاع بیمار چیست؟ ارجاع کننده چه چیزی از گزارش می‌خواهد؟ عباراتی مانند لطفاً تست ...، ارزیابی شخصیت و ... کاملاً مبهم و کلی می‌باشند. یک پرسش ارجاعی مؤثر باید دقیقاً مسایل فعلی بیمار و